

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 14.516 van 28 juli 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 13 mei 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 april 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 juni 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 juli 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. HENRIKSEN en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Het feitenrelaas luidt volgens de bestreden beslissing als volgt:

“U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van het dorp Mala Arab, Zakho district, Dohuk provincie. U verklaart een Armeens christen te zijn. In 1974 zou u gehuwd zijn met (H.) X en samen zouden jullie drie kinderen hebben, namelijk X, X en X. U zou als herder gewerkt hebben. In 2001 zou u echter door onbekenden met een mes in uw hoofd zijn gestoken waardoor u nadien thuis zou zijn gebleven. Thomas zou sindsdien het vee gehoed hebben. Op 29 december 2007 zou hij dood bij zijn vee zijn aangetroffen. Hierna zou gans uw familie, inclusief de echtgenote en twee kinderen van Samuel, op 2 januari 2008 naar Turkije gevlucht zijn. Op 15 januari 2008 zou u samen met uw echtgenote X en uw dochter X in België zijn aangekomen en dezelfde dag nog heeft u hier asiel aangevraagd. Uw zoon Samuel en zijn gezin zouden misschien nog in Istanbul verblijven.”

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (R.v.St., nr. 43.027, 19 mei 1993) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (R.v.St., nr. 173.197, 5 juli 2007). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“Er dient na het gehoor op het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt uw land van herkomst te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals begrepen onder de Conventie van Genève en wel om volgende redenen.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u geen enkel begin van bewijs kan neerleggen omtrent uw identiteit of nationaliteit. Verder kan u geen enkel reisbescheiden voorleggen en bewijst u uw reisweg niet: u toont niet aan wanneer u uw land verlaten heeft, noch wanneer u in België aankwam. Tenslotte legde u ook geen enkel document of ander bewijsstuk neer dat uw vluchtrelaas ondersteunt.

Vervolgens blijft u heel vaag met betrekking tot de structuur in uw geboortedorp Mala Arab, waar u circa meer dan vijftig jaar gewoond zou hebben. Zo kan u behalve het gebouw van de ‘mukhtar’ (burgemeester) geen enkel ander gebouw opgeven dat zich in het centrum van het dorp bevindt. Het feit dat u niet goed weet wat er in het centrum allemaal is omdat u niet vaak naar het centrum ging, is geen afdoende verklaring aangezien het basiskennis van uw geboortedorp betreft (gehoorverslag CGVS herconvocatie, p. 7). Verder is het ook zeer bevreemdend dat u beweert niet naar de winkel in Mala Arab te zijn gegaan omdat u na de aanslag op uw persoon in 2001 niets meer kon doen (gehoorverslag CGVS, p. 3; herconvocatie, p. 6). Naast het feit dat u geen enkel medisch document naar vorebrengt dat dit gegeven staft, dient er nog steeds te worden opgemerkt dat het zeer bevreemdend is dat u sinds 2001 op geen enkel moment meer het huis zou verlaten hebben. In dit kader dient aangestipt dat het sowieso opmerkelijk is dat u, alhoewel u beweert dat er maar twee winkels zijn in Mala Arab, u niet weet hoe deze winkels noemen en u met betrekking tot de respectievelijke eigenaars slechts kunt stellen dat het Koerden waren, maar u hun namen niet kent (gehoorverslag CGVS, herconvocatie, pp. 5-6). Voorts is het zeer opmerkelijk dat u geen weet heeft of andere christenen problemen hadden met Koerden in Mala Arab (gehoorverslag CGVS, p. 5). Het argument dat u opnieuw opwerpt, namelijk dat u niet veel buiten kwam (gehoorverslag CGVS, p. 5), is andermaal geen afdoende verklaring aangezien er kan worden van uitgegaan dat dit topic zeker onder de christenen besproken wordt en het dus ook u ter oren zou zijn moeten gekomen. Het is ook weinig geloofwaardig dat u uw kinderen niet naar school zou hebben laten gaan uit schrik voor de Koerden (gehoorverslag CGVS, p. 5), terwijl u wel uw zoon inkopen laat doen in Mala Arab (gehoorverslag CGVS, p. 3) waardoor hij dus op dat moment ‘ten prooi zou kunnen vallen’ aan de Koerdische inwoners.

Voorts kunt uw bewering dat uw zoon Thomas op 29 december 2007 zou zijn overleden niet staven aan de hand van enig document (gehoorverslag CGVS, p. 4).

Omwille van bovenstaande vaststellingen, namelijk onaanvaardbare hiaten in uw kennis over elementaire feiten met betrekking tot uw dorp Mala Arab waar u circa vijftig jaar zou hebben geleefd, kan er geen geloof worden gehecht aan uw recent vertrek uit Mala

Arab. In het licht van bovenstaande vaststellingen dient te worden geconcludeerd dat er geen verder geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas. Gelet op bovenstaande vaststellingen bent u er niet in geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken.

Uit een analyse van de situatie in Irak blijkt dat er op dit ogenblik in Noord-Irak geen reëel risico van ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet bestaat. Zoals blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan u een kopie in het administratief dossier aantreft, is de situatie op dit ogenblik niet van die aard dat er voor burgers sprake kan zijn van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

In de marge dient nog te worden opgemerkt dat u melding maakt van uw ziekenhuisopname in België omwille van hoestproblemen en pijn aan de borst. Daarenboven zou u problemen hebben met uw hoofd (gehoorverslag CGVS, p. 3 en gehoorverslag CGVS herconvocatie, pp. 3, 5). U hebt echter tijdens uw asielprocedure geen documenten neergelegd ter staving van uw medische problemen.

Tot slot dient er te worden opgemerkt dat er in hoofde van uw echtgenote, (H.) Alice Khodeda (OV 6.250.555), ook een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen werd.”

4.1. Verzoeker legt geen bewijs voor omtrent zijn identiteit, nationaliteit, reisweg of vluchtrelaas, doch wijst erop dat het voorleggen van voormelde documenten geen vereiste is om erkend te worden als vluchteling. Uit het feitenrelaas zou blijken dat hij terecht vreesde voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Zijn vrees was zo intens dat hij gefixeerd was op het ontvluchten van zijn land en het vergaren van documenten op dat ogenblik bijzaak was. Hij stelt dat, indien hij rustig had nagegaan wat de vereisten zijn om erkend te worden als vluchteling in het buitenland, dit eerder zou aantonen dat hij geen gegronde vrees had. Het bekomen van een overlijdensakte van zijn oudste zoon Thomas was op dat ogenblik het minste van zijn zorgen. Doordat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (verder: CGVS) laat uitschijnen dat het voorleggen van documenten een vereiste is om te kunnen besluiten tot een gegronde vrees voor vervolging, werd een fout gemaakt bij de beoordeling van de asielaanvraag en mogelijks onterecht, of alleszins op basis van foute argumenten, besloten dat er in zijn hoofde geen gegronde vrees bestaat voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Aangaande zijn gebrekkige kennis met betrekking tot het dorp, stelt verzoeker dat hij hiervoor een aannemelijke uitleg heeft, namelijk dat hij nauwelijks in het dorpscentrum kwam. Het CGVS zou zonder enige nadere motivering stellen dat deze uitleg niet kan overtuigen en uiterst summier en fragmentarisch zijn uitleg trachten te weerleggen. Doordat het CGVS geen geloof hecht aan zijn vluchtrelaas ingevolge beweerde hiaten in de kennis van het dorp, terwijl hij hiervoor een aannemelijke uitleg geeft, heeft het CGVS een fout gemaakt bij de beoordeling van de asielaanvraag.

Verzoeker meent dat hij valt onder de definitie van vluchteling zoals omschreven in artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen.

4.2. De Raad stelt vast dat verzoeker geen documenten voorlegt die toelaten zijn identiteit, nationaliteit of reisweg te controleren en evenmin enig begin van bewijs voorlegt om zijn vluchtrelaas te staven, hetgeen een negatieve indicatie vormt voor zijn geloofwaardigheid. Van verzoeker, die gedurende zijn hele leven in Mala Arab zou hebben gewoond, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij kon antwoorden op de gestelde elementaire kennisvragen aangaande de gebouwen die zich in het centrum bevinden en de naam en de eigenaars van de twee winkels van het dorp. Dit klemt des te meer daar verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt betreffende deze winkels, daar waar hij tijdens het eerste gehoor op het CGVS verklaarde dat er maar één winkel lag in het dorp en dat deze ver van hen lag (administratief dossier, stuk 8, p.3), terwijl hij tijdens het tweede gehoor bij het CGVS

verklaarde dat er twee winkels waren, een voedingswinkel en een kledingwinkel, dewelke op 150 tot 200 meter van hun huis lagen (administratief dossier, stuk 5, p.5-6).

Verzoeker legde tevens tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot de andere Armeniërs in het dorp aangezien hij tijdens het tweede gehoor bij het CGVS verklaarde dat er geen Armeniërs meer waren in Mala Arab en de vrouw van Kevork in 2006 is overleden (*Ibid.*, p.3-4), daar waar hij tijdens het eerste gehoor bij het CGVS op 18 maart 2008, wanneer hem werd gevraagd welke Armeniërs er nog waren in Mala Arab, aangaf dat de familie Rasho er nog was en de vrouw van Kevork (administratief dossier, stuk 8, p.4).

Verzoeker verklaarde tevens dat alle christenen reeds waren gevlucht uit Mala Arab (administratief dossier, stuk 5, p.4), hetgeen niet strookt met zijn verklaring dat de Mukhtar christen was (*Ibid.*, p.7).

Dat verzoeker niet vaak in het dorpscentrum kwam is geenszins een afdoende verklaring voor voormelde vaststellingen aangezien hij gedurende zijn hele leven in dit dorp woonde en verklaarde dat het slechts een dorp was dat ongeveer veertig huizen telde (administratief dossier, stuk 8, p.3). Hij verklaarde tevens dat het dorpscentrum niet meer dan 500 meter van zijn huis lag (administratief dossier, stuk 5, p.7).

Het bovenvermelde in acht genomen, kan er geen geloof worden gehecht aan verzoekers voorgehouden afkomst uit Mala Arab, noch aan de problemen die zich daar zouden hebben voorgedaan.

De Raad stelt vast dat verzoeker de bestreden motivering voor het overige niet betwist waar deze terecht stelt dat (i) hij geen medisch document naar voren brengt om de beweerde aanslag op zijn persoon te staven (ii) het bevreemdend is dat hij na 2001 het huis nooit meer zou hebben verlaten (iii) het opmerkelijk is dat verzoeker geen weet heeft van andere christenen die problemen hadden met Koerden (iv) het weinig geloofwaardig is dat hij zijn kinderen niet naar school liet gaan uit schrik voor de Koerden, doch hen wel inkopen liet doen in het dorp (v) hij het overlijden van zijn zoon niet staaft aan de hand van enig document (vi) hij evenmin documenten voorlegt om zijn medische problemen te staven. Deze motivering vindt steun in het administratief dossier, is pertinent en terecht en wordt door de Raad overgenomen.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

5.1. Verzoeker stelt dat hij, rekening houdend met de feiten die zich in het land van herkomst hebben voorgedaan, een reëel risico loopt om te worden gefolterd of onmenselijk of vernederend te worden behandeld of bestraft. Hij vraagt om hem de subsidiaire bescherming toe te kennen overeenkomstig artikel 48/4, §2, c van de voormelde wet van 15 december 1980.

5.2. In acht genomen dat verzoeker zijn afkomst uit Mala Arab niet aannemelijk maakt, kan evenmin worden aangenomen dat hij aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de voormelde wet van 15 december 1980. Derhalve kan de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend aan verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 28 juli 2008 door:

dhr. W. MULS,   wnd. voorzitter,
   rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. SANEN,   toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN.

W. MULS.